

CELCELÛTİYE

Celcelûtiye Duası, Kaside-i Celcelûtiye, Celcelûtiye Kasidesi gibi ifadelerle anılır. **Resul-i Ekrem Efendimizin (a.s.m.) derslerine istinaden, aslı cifir ve ebced hesabı ile alâkalı olarak Hazret-i Ali (r.a.) tarafından te'lif edilen bir kısım kelimeleri Süryanice olan Arapça bir kasidedir.** Kelime olarak celcelûtiye “benzersiz, eşsiz” demektir. Risale-i Nur’un çeşitli yerlerinde anılan veya atıflar yapılan bu duâ hakkında, gerek isim, gerek genel muhtevâ bakımından, çeşitli yorumlara yer verilmiştir. Bu yorumların çoğunluğu da Risale-i Nur’a bakan yönüyle ilgilidir.

Üstad Bediüzzaman, Celcelûtiye kelimesinin Süryanice “bedi” demek olduğunu söyledikten sonra ibareleri bedi' (benzersiz, eşsiz) olan Risale-i Nur’a Celcelûtiye’de önemli bir yer verildiğini, hem ismiyle, hem de içindeki ifadelerle Risale-i Nur’a işaretler bulunduğunu ifade eder. Ayrıca kendisine verilen Bediüzzaman lâkabının aslında kendisine değil, Risale-i Nur’a ait olduğunu söyler: **“Şimdi o emanet isim, hakikî sahibine iade edilmiş. Demek, Süryanice bedi' mânâsında ve kasidede tekerrürüne binaen kasideye verilen Celcelûtiye ismi, işârî bir tarzda, bid'at zamanında çıkan Bediülbeyan ve Bediüzzaman olan Risale-i Nur’un hem ibare, hem mânâ, hem isim noktalarıyla bedîliğine münasebetdarlığını ihsas etmesine ve bu isim bir parça ona da bakmasına ve bu ismin müsemmâsında Risale-i Nur çok yer işgal ettiği için hak kazanmış olmasını tahmin ediyorum.”**